

II. správa SNB
analytický odbor

Čj.: CB-0077/ 193 /03-89

V Praze dne 5.9. 1989

[REDACTED]

Výtisk č. : 1
Přílohy : 2/2

Denní situační zpráva č. 193 /89 ze dne 5.9. 1989.

K bodu 2a) : 0

K bodu 2b) : 4/2

K bodu 3) : 0

K bodu 4) : 0

Rozdelení

- 1) OAI VOS FNU
- 2) DOMO
- 3) Z. 2N S **Zničeno**
- 4) 2NS - VS **Zničeno**
- 5) 2NS - OS **Zničeno**
- 6) Pm **Zničeno**

Náčelník II. správy SNB

plk. PhDr. Karel VYKYPĚL

Výtisk číslo : 2
Počet listů : 3

K bodu 2b/ :

Rozdělovník č. 1 :

Dne 31.8.1989 Ján URBAN seznámil pracovníci RSE /Radio Svobodná Evropa/ ČEŘOVSKOU s textem dopisu Luboše KOHOUTA adresovaným Sněmovně Lidu a Sněmovně národů Federálního shromáždění ČSSR. Dopis je následujícího znění :

"Předsednictvo Sněmovny Lidu a Sněmovny národů FS ČSSR.

Vážení páni nové,

vaše stanovisko k prohlášení senátu a sejmu PLR nemůže přijmout žádný čestný politicky myslící občan Československa, poučený historií 21 let, jež uplynula od vojenské invaze pěti zemí Varšavské smlouvy. Nejvyšší reprezentativní orgány polského Lidu, vzeště z nejdemokratičtějších voleb poválečných polských dějin, se vyjádřily nek celému komplexu otázek vztahujících se k historii let 1968 - 69 v Československu, nýbrž především k otázce oprávněnosti polské ozbrojené účasti na invazi do Československa a k jejím neblahým následkům nejen pro Československo, ale i pro Polsko a další účastnické státy Varšavské smlouvy. Tím se zajisté dostaly do rozporu s hodnocením událostí těchto let, jak je provedlo dnešní vedení KSČ a dnešního československého státu,

zejména v dokumentu Poučení z krizového vývoje. To však nemůže být kvalifikováno jako hrubé zasahování do vnitřních záležitostí ČSSR, naopak nejhrubší z možných zásahů do našich vnitřních záležitostí představuje vojenský vpád pěti zemí do Československa, jehož důsledkem bylo sformování dnešní československé vládnoucí stranické - státní garnitury, jakož i její neblahá vůdčí činnost, jež přivedla ČSSR k všeestrannému úpadku v oblasti národního hospodářského, sociální, kulturní, politické i mravní. Hodnocení československých dějin jako dějin jakéhokoliv jiného státu a národa světa a světových dějin jako v celku není a nemůže být výlučným právem národu Československa, jak tvrdí prohlášení předsednictva Sněmovny lidu a Sněmovny národů ČSSR, nýbrž jejich přednostním právem. Toto právo mají však i příslušníci jiných národů a jejich reprezentativní instituce. Jinak by se v hodnocení světových dějin vztahu národů a států nemohlo na základě plodného, rovnoprávného dialogu dospět k pokud možno objektivním závěrům, prospěšným všem. Prohlášení obou předsednictev je vlastně popřením mezinárodního práva. Nekompetentním vyjádřením pohledu na dějinný vývoj let 1968 - 69 je naopak vládní poučení, jehož autoři a hájitelé nejen vyloučili drtivou národní většinu z hodnocení vlastních dějin, nýbrž navíc množící se požadavky dialogu po skoro 45 letech poválečeného tzv. socialistického vývoje lidu a státu pronásledují jako trestný čin "pobuřování" /jak je tomu v poslední době, kdy tisícům signatářů petice Několik vět hrozí až tresty vězení za přirozený požadavek znát vlastní dějiny, svobodně diskutovat o jejich významu a smyslu a vyvozovat z nich příslušné politické důsledky/. Pokud předsednictvo Sněmovny lidu a Sněmovny národů FS ČSSR jménem poslanců trvá na tom, aby právo národů země hodnotit československé dějiny "bylo v plně míře respektováno" musí především zaměst před vlastním prahem. Tedy umožnit

Sb
2005

svobodnou diskuzi celonárodní a celostátní k 50. letům, letům 68 - 69 a k dvacetiletí tzv. normalizace, zastavit ostudnou a protiprávní kampaně proti signatářům "Několik vět" a odsoudit snahu soudně postihnout ty, kdo jsou vyděvání za jejich autory a šířitele.

PhDr. Luboš KOHOUT, CSc., v roce 1968 docent filozofické fakulty Karlovy univerzity, člen KSČ v letech 1945 - 1969, v roce 1968 člen městské, kontrolní a revizní komise KSČ, člen vysokoškolského výboru KSČ v Praze, od roku 1970 dělník, člen OBRODY /klubu za socialistickou přestavbu/, Varšavská 24, Praha 2 - Vinohrady."

Poznatek byl získán Pramenem číslo 2 dne 1.9.1989, je hodnocen jako seriozní a lze ho využít v informačním toku FMV.

Byla provedena opatření ke kontrole aktivity URBANA a jeho propojení s ideodiverzními centry. O jeho aktivitě je informován odbor vyšetřování, zabývající se jeho trestnou činnosti.

H. odb.

ARCHIV BĚH
Zrušen stupň učení (svazky) dnem 1

Výtisk číslo : 2

Počet listů : 4

K bodu 2b/ :

Rozdělovník č. 1 :

Dne 1.9.1989 Jan URBAN redaktorce RSE /Radio svobodná Evropa/ předal následující text dopisu OBRODY, adresovaný :

" Otevřený dopis OBRODY /Klubu za socialistickou přestavbu/ G. KERÉNYIMU a T. DEUTSCHOVI a ostatním maďarským přátelům:

Přišli jste k nám ve dnech výročí nešťastné srpnové invaze roku 1968 s otevřeným srdcem a s květy v rukou. S tím, co je v našem stále ještě tak odcizeném světě tak vzácné a řídké, s myšlenkou omluvy a nabídkou přátelského stisku ruky. Učinili jste to přesto, že jste věděli, jakým potížim a nebezpečím se vystavujete. Teprve dějiny docení, jak ušlechtilý a potřebný byl váš krok. Nikdy nezapomeneme na vaše jména a budeme je vystavovat se jmény těch, kteří v kritických dnech srpna 1968 vztyčili svůj transparent k protestu na Rudém náměstí v Moskvě. Ve vašem činu soetřujeme jeden z prvních základních kamenů, na kterých vyroste stavba budoucího sbratření, vzájemného pochopení, spolupráce i snahy vytvořit osobitou středoevropskou kulturu humanistického soucítění i soužití, po které prahneme již celá desetiletí. I kdyby státnici dohodli ty nejlepší a nejpropracovanější smlouvy, takováto kultura našeho soužití nevznikne, pokud se prostí lidé našich národů nebudou cítit přáteli všude tam, kde se

setkají, dokud mezi našimi rodinami nevzniknou bohaté a časté svažky přátelství a lidského poznání, dokud si nebudeme jako jednotlivci věřit tomu, že budeme vyznávat společné jmenovatele dějinné pravdy i hodnoty budoucích nadějí. Vy jste svým činem protomili hráze právě této řeky skutečného sbratření našich národů. Díky za to. Současně vás však i prosíme, abyste přijali i naši pokornou omluvu za způsob, kterým naše vládnoucí moc na vaše konání odpověděla. Ovšem činitelé přicházejí a odcházejí, mnozí mizice v Lavinách drtivě se prosazujících pravd dosud potlačovaných. Ale přátelství národů a lidí roste, silí a košati jako dobře zasazený strom. Jsme přesvědčeni, že nebude už dlouho trvat a znova vás všechny přivítame v naší vlasti, jako nejmilejší hosty a bratry.

Praha 29.8.1989, Výkonný výbor OBRODY".

"Prohlášení výkonného výboru OBRODY /klubu za socialistickou přestavbu/.

Nevěříme, že by pět slovenských intelektuálů Hana PONICKÁ, Miro KUSÝ, Ján ČERNOGURSKÝ, Anton SELECKÝ a Vlado MAŇÁK, které známe jako moudré, vzdělané a hluboce vlastenecky citící občany, se dopustili oněch trestních činů, za které mají být postaveni před soud. Naopak vše nasvědčuje tomu, že se před ním ocitají právě proto, že s osobní a občanskou odvahou vystoupili proti výtvům a nepravdám, které zatěžují naši minulost, i proti oněm způsobům vědnosti, které jsou v rozporu s etikou socialistické přestavby. Před soudem tedy stojí politická společnost a právo jinak

smýšlejících veřejně vyslovit svůj názor. A tím vlastně i sama možnost kritiky, iniciativy, vůle do důsledků se rozejít s přežitky s stereotypy stalinského a brežněvovského období. Tím je však ohroženo i to, co představuje jádro a zdroj sily skutečné socialistické politické metody. Skuteční socialisté, pokud nezrazují sami sebe, vítají totiž každý kritický podnět jako paprsek, který třeba i částečně a z dosud neznámého úhlu dokresluje novým světlem složitou a měnící se podstatu pravdy o naší době a jejich potřebách. Vítají ho jako počátek a akt občanské angažovanosti politického spolutvoření, jako pramen sociální energie, kterou nelze nicim nahradit. Kritici jsou dnes u nás často označováni za rušitele klidu a tvůrce práce. Jaká krátkozrakost. Vzpomeňme jen na ovzduší přímo dusivého klidu sedmdesátých let. I tehdy lidé poctivě pracovali. Ale právě tehdy, v tomto klidu došlo k nejzávažnějším chybám v politickém rozhodování, které zmařily nadějně se rozvíjející ekonomickou reformu, usměrnily neblaze naši ekonomickou strukturu, umožnily růst prospěchářství a úpadku občanského zájmu o věci veřejné. Není na čase se poučit z této trpké zkušenosti a pochopit, že ke klidné práci i postinosti jejího výkonu patří jako životně nezbytná součást i neustálé kritické a tvůrce myšlení, hledání příznaků vznikajících omylů, promýšlení různých variant, alternativních postupů, vytváření protoru pro lidové iniciativy, kritika kaběnetního centralismu a rozvíjení nových a nových forem demokracie. Bez toho je klid odumíráním. Je hřbitovním kvitím a hrozí vydat úrodu zmaru. Takovýto klid je vnějším náčrem vytrvale pýchy moci, která se rozhodla přežívat i zaccenu dalších a dalších omylů, jejichž tihu však potom nese celá společnost. Není ani demokracie, ani socialismus, kde nepanuje úcta k názorům jinak smýšlejících. Mízi důvěra v budoucnost, kde se právě tato důvěra staví před soud. Proto žádáme,

aby Ján ČERNOGURSKÝ a Miro KUSÝ byli propuštěni z vazby
a aby soudní řízení proti všem obžalovaným bylo zastaveno.
A žádáme i urychlenou úpravu oněch zákonných norm, podle
nichž mají být souzeni, a které v řadě socialistických zemí
ve shodě s etikou přestavby už byly zrušeny.

Praha 29.8.1989 - Výkonného výbor OBRODY."

Poznatek byl získán Pramenem č. 2 dne 1.9.1989,
je hodnocen jako hodnověrný a lze ho využít v informačním
toku FHV.

Byla provedena opatření ke kontrole aktivity
URBANA a jeho propojení s ideodiverzními centry. O jeho
aktivitě je informován odbor vyšetřování, zabývající se
jeho trestnou činností.

11. 80/6.

ARCHIV BEERHOV
Zrušen stupňování (svazek) dnem 1.1.2008 podle § 157 odst. 3 zákona č. 1005 Sb.